

Biblická čtení:

Izajáš 1, 10-18: Slyšte slovo Hospodinovo, sodomští náčelníci, naslouchejte naučení našeho Boha, lide gomorský. „K čemu je mi množství vašich obětních hodů, praví Hospodin. Přesytil jsem se zápalných obětí beranů i tuku vykrmených dobytčat, nemám zájem o krev býčků, beránků a kozlů. Že se mi chodíte ukazovat! Kdo po vás chce, abyste šlapali má nádvoří? Nepřinášejte už šalebné obětní dary, kouř kadidla je mi ohavností, i novoluní, dny odpočinku a svolaná shromáždění; ničemnost a slavnostní shromáždění, to nemohu vystát. Z duše nenávidím vaše novoluní a slavnosti, jsou mi jen na obtíž, jsem vyčerpán, když je musím snášet. Když rozprostíráte své dlaně, zakrývám si před vámi oči. Ať se modlíte sebevíc, neslyším. Vaše ruce jsou celé od krve. Omyjte se, očistěte se, odklid'te mi své zlé skutky z očí, přestaňte páchat zlo. Učte se činit dobro. Hledejte právo, zakročte proti násilníku, dopomozte k právu sirotkovi, ujímejte se pře vdovy. Pojd'te, projednejme to spolu, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.

2. List Tesalonickým 1, 1-4.11-12: Pavel, Silvanus a Timoteus tesalonické církvi v Bohu, našem Otci, a v Pánu Ježíši Kristu. Milost vám a pokoj od Boha Otce a Pána Ježíše Krista. Musíme za vás, stále Bohu děkovat, jak se sluší, protože vaše víra mocně roste a vzájemná láska všech vás je stále větší. Proto jsme na vás hrdi v církvích Božích, neboť vaše víra je vytrvalá v každém pronásledování a útisku, které snášíte. Proto se stále za vás modlíme, aby vás náš Bůh učinil hodnými svého povolání a svou mocí přivedl k naplnění každé vaše dobré rozhodnutí a dílo víry. Tak bude oslaveno jméno našeho Pána Ježíše ve vás a vy v něm podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista.

Lukáš 19, 1-10: Ježíš vešel do Jericha a procházel jím. Tam byl muž jménem Zacheus, vrchní celník a veliký boháč; toužil uvidět Ježíše, aby poznal, kdo to je, ale poněvadž byl malé postavy, nemohl ho pro zástup spatřit.

Běžel proto napřed a vylezl na moruši, aby ho uviděl, neboť tudy měl jít. Když Ježíš přišel k tomu místu, pohlédl vzhůru a řekl: „Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.“ On rychle slezl a s radostí jej přijal. Všichni, kdo to viděli, reptali: „On je hostem u hříšného člověka!“ Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovinu svého jmění, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně.“ Ježíš mu řekl: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův. Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“

Otče, co ti vlastně vadí?

Do jaké doby mluví prorok? Hrozí ohrožení asyrskou velmocí a blíží se zánik severního království s hlavním městem Samaří. Nesnadná doba, lidé byli zoufalí, a přesto prorok odkazoval k naději Hospodinovi, jeho samotné jméno Izajáš znamená - Hospodin je vysvoboditelem (H. vysvobodí). *(Nejobsáhlejší kniha SZ - 66 kap., samotný prorok napsal asi první část, ostatní už jeho žáci a mnohdy mnohem později.)*

V našem úryvku Hospodin obviňuje svůj lid, že na místo oddanosti a lásky se uchýlil k tomu, co můžeme nazvat formalizované náboženství, tj. obchodní vztah, kterého má Pán Bůh plné zuby a jasně sděluje, že je nepřijímá. Nazývá je lidem gomorským a náčelníky sodomskými.

V tom je zašifrován hrozný hřích lidu těch dvou měst, který chtěl znásilnit anděly, jež přišli kdysi za Lotem, aby ho vyvedli z města a zachránili před trestem. Chtěli tím Boží slovo umlčet. Věděli, že je to špatné, co chtěli udělat, ale stejně to byli rozhodnuti udělat, navzdory všemu a všem.

To nás vede do naší současnosti a našeho života. Také žijeme v ohrožení velmoci, možná si to nechceme ještě připouštět, a doufáme, že se válka brzy ukončí.

Myslím, že všichni toužíme si Pána Boha naklonit, stejně jako Izraelci. Je to správné, ale zásadní je, jak vztah k němu upravujeme, napravujeme.

Pána Boha neuprosíme ani si ho nenakloníme množstvím, kvantitou obětí, počtem bohoslužebných shromáždění, předváděním na oko své zbožnosti apod. O to se snažili Izraelité v našem příběhu.

Sodomští a Gomorští byli přímo vzpurní. Na to obzvláště pozor, protože za vzpurností končí rozhovor. To, co dělám, vím, že to nemá být, a přesto to dělám. To je největší hřích.

Ve všech vztazích – mezi lidmi i vůči Pánu Bohu – rozhoduje kvalita (autenticita, upřímnost), ne množství.

Kolikrát se nám stalo, že jsme se s někým neshodli, a už jsme s ním nepromluvili. Dnešním příběhem nás Pán Bůh učí: Pojďte a projednejme to spolu. Hospodin s námi nepřestává mluvit. Chce nás přivést do situace, kdy se zeptáme: Otče, co ti vlastně vadí? Vezměme si tohle poučení i pro vztahy k lidem. Nepřestávejme komunikovat, snažme se porozumět druhému člověku s odlišným názorem, dejme i posledního bezdomovci možnost promluvit.

Václavské náměstí se stává místem různých setkávání lidí. Setkávají se tam lidé vzpurní, jistě vůči Bohu, ale také vůči lidem. Je obtížné s nimi mluvit, když nic kladného nenabízejí, jen protestují proti všemu, o co se druzí snaží. Chovají se jako Sodomští a Gomorští a my musíme jednat, komunikovat, aby nás nepostihl trest i s nimi. Každý se snažme trpělivě naslouchat, přesvědčovat mírně, klást otázky, stále komunikovat s lidmi, se kterými přicházíme do styku.

My mnohdy nápravu nevidíme, žádné pozitivní řešení, smír se vzpurným člověkem nejde. Musí následovat trest, nenávist, až likvidace. Pak jsou ruce celé od krve.

Pán Bůh ukazuje, že náprava trestu je obnovená komunikace s ním. Stojí za to se mnou mluvit, říká Hospodin. Volá nás k tomu. I kdybychom patřili k těm nejhorším vzpurníkům, Pán Bůh s námi nepřestává mluvit a může nás zachránit.

Když něco obarvíme, tak už je nemožné dosáhnout stejné barvy odbarvovačem. Vznikne nějaká jiná barva, lehce nebo více posunutá v odstínu od té původní. Ne tak Pán Bůh, šarlat bude bílý jako sníh, rudá bude bílá jako vlna. Neváhejme tedy s Pánem Bohem mluvit, ptát se, napravovat.